

feb2011

Teatergruppen såg Orphee på Operan

SWEA Stockholm sweor var på Operan den 8 februari för att uppleva Orphee (sagan om Orfeus och Eurydike) av Christoph Gluck, dvs. den av Glucks anpassade version för Parisoperan (franska istället för italienska och mer musik för de då populära balettslagen) såsom den senare, ännu senare, bearbetats av Hector Berlioz. Hängde ni med?

Orphee visade sig vara vacker till musik och sång och i alla fall intressant till uppsättning då detta utförts av Niklas Ek och Marie-Louise Ekman, inte de första namn man tänker på för en 1700-tals opera. Kul och uppfriskande? För modernt? Meningarna kan var olika. Varför måste Orfeus ha en sådan ful skallig frisyra? Hur har han någonsin funnit nåd inför den vackra Eurydice? Kvinnor såväl som män i långa tyllkjolar och spretigt långt hår som antingen sjunger eller dansar tyckte jag faktiskt var en kul grej. Det enda konstiga var egentligen att Orfeus sedan han fått tillbaka sin Eurydice ändock verkade mer intresserad av att läsa tidningen! Efter all denna skönsång om sitt lidande i att ha mist henne!

Den som vill ha vackert fullt ut; musik, sång såväl som uppsättning; väljer versionen av Monteverdi såsom givits på Confidencen senast i somras.

Text: Eva Heyman